

சுதந்திரத்தைக் தேடி

"தோழி! உன்னைப் பற்றி வரலாறு எழுதும்படி நீ துளசிராவிடம் கூறினாய். ஆனால், இன்று துளசிராவுக்கே நாம் வரலாறு எழுதுகின்றோம். இதுதான் எமது போராட்டம். விடியும்வரை இது தொடரும்."

1991 இன் நடுப்பகுதி. பொன்னும் மணியும் கொழிக்கும் பூநகரி மண். சிங்கள அரசின் கூலிப்படைகளினால் முற்று கைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறது. நாகதேவன்துறை ஒரு கூட்டுப் படைத் தளமாக அமைக்கப்படுகிறது. ஈராண்டுகாலம் பூநகரி மண்ணையும் கிளாலிக் கடலையும் ஆட்சி புரிந்த கூலிப்படைகளின் உயிர்கள் ஈராண்டு காலம் முடிவதற்குள் அவர்களை விட்டுச் சென்றுவிட்டது.

அன்று எத்தனையோ அப்பாவி மக்களை கடலிலே வெட்டியும் சுட்டும் கொன்றொழித்த அரக்கர் படை, எம் மண்ணிலே மண்ணே ணாடு மண்ணாய் சங்கமம் ஆகிவிட்டது.

கிளாலிக் கடல் எங்கும் அந்தி வானத்தின் ஒளிக்கீற்று படும் போது இரத்தாறு பாய்வது போன்ற காட்சி. அன்று எம் மக்கள் மீது "நாம் அப்பாவி மக்கள்" என்று கூறியபோதும், இனவெறி பிடித்த அரக்கர் படை செய்த அட்டூழியங்கள் கண்முன்னே நிழலாய்த் தெரிகிறது.

இவற்றையெல்லாம் நினைக்கும் போது நெஞ்சு எரிமலையாய் வெடித்துவிடும் போன்று கொதிக்கிறது.

எங்கிருந்தோ வந்த சில்லென்ற குளிர்காற்றுடன், "நாகதேவன் துறை வேகப்படல்கள் நம் கையில் வீழ்ந்ததா" என்ற பாடல் என்னைச் சுய நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தது.

இப்பாடலைக் கேட்கும்போது இவ்வெற்றிக்குக் காரணகர்த்தாக இவ்வாறு ஐம்பத்தெட்டு வீரமறவர்களின் வீரம் செறிந்த இலட்சியமும், தலைவனின் பாதையிலே தளராது போரிட்டு வீரகாவியம் படைத்த வீரச்செம் மல்களின் திருமுகங்களும் எம் கண்முன்னே நிழலாடுகின்றன.

1993-11-11 அன்று புலர்கின்ற காலைப்பொழுதினிலே ஓர் செய்தி "மகிழினி பூநகரிச் சமரில் மாவீரர் வரிசையிலே ஒருத்தி ஆகிவிட்டாளாம்."

மகிழினி! நானூற்று ஐம்பத்தெட்டு தியாகிகளில் நீயும் ஒருத்தி என்ற செய்தி என்னை உலுக்கத்தான் செய்தது. எம்முடன் ஈராண்டு காலம் உண்டு, உறங்கி, உலாவித் திரிந்த அவள் இனி வரப்போவதில்லை.

உன் வீரவதனம் என் கண் முன்னே நிழலுருவமாய் தெரிகிறது. பூநகரி மண்ணை மீட்போம் என்ற மன உறுதியுடன் எதிரியின் பாசறைக்குள் வழிகாட்டியாக நீ சென்று வீரச்செயல் புரிந்திட்ட கதைகேட்டு எம் நெஞ்சம் விம்மிப்புகைக்கின்றது.

10ம் திகதி தாக்குதலுக்கான நாள். எம் பிரிவில் அனைவரது

முகங்களிலும் ஏதோ ஒருவித அமைதி குடிக்கொண்டிருந்தது. மதியச் சாப்பாட்டுக்குப்பின் நாம் அனைவரும் ஒன்றுகூடி இருக்கும்போது, ஒவ்வொருவரும் ஒருவர், முகத்தை ஒருவர் ஏதோ புதியவர்களைப் பார்ப்பது போன்று பார்த்துக்கொண்டோம்.

மகிழினி திடீரென்று "என்னை எல்லோரும் வடிவாப் பாருங்கோ! ஏனென்டா நான் இந்தச் சண்டையில் மண்டையைப் போட்டுவிடுவன். நான் இந்தச் சண்டையில் வீரச்சாவு அடைந்தால் உயிருடன் திரும்பி வற ஆக்கள் எனக்கு வரலாறு எழுதுங்கோ" என்றாள். அப்போது துளசிரா, மகிழினியைப் பார்த்து, "நான் நிச்சயம் உயிருடன் திரும்பிவருவன். நான் உனக்கு வரலாறு எழுதுகிறேன். நீ கவலைப்படாதே" என்றாள்.

அப்போது ஒரு தோழியைப் பார்த்து மகிழினி, "ஒவ்வொருவரும் உங்களுக்கு விருப்பமான பாட்டுக்களை இப்ப பாடவேணும்" என்று கூறினாள். அப்போது துளசிரா "மகிழினி, உனக்கு விருப்பமான பாட்டை முதலிலே பாடு. பிறகு ஒவ்வொருவரும் படிக்கிறம்" என்றாள்.

மகிழினி மறுப்பு எதுவும் கூறாமல் "ஆராரோ பாடவந்தேனே. ஆவாரம் பூவின் செந்தேனே" என்ற பாடலைப் பாடினாள். முன்னர் என்றால், அவளுடைய குரலைக் கேட்டு எல்லோரும் சிரித்து இருப்போம். ஏனென்றால் சுருதி கூடிய பாடல்களை எல்லாம் அவளால் பாடமுடிவதில்லை. அடித்தொண்டையால் பாடும்போது கிணற்றுக்குள் இருந்து படிப்பது போன்றிருக்கும்.

"நீங்கள் எல்லோரும் நான் வீரச்சாவடைந்தால் எங்கள் வீட்டுக்குப் போங்கோ. என்ற அம்மாவுக்கும், அம்மம்மாவுக்கும் ஆறுதல் சொல்லுங்கோ. அம்மம்மாதான் என்னில நிறையப் பாசம். அவதான் நான் வீரச்சாவடைஞ்சா தாங்கிக் கொள்ளமாட்டா" என்றாள்.

மன்னார் மாவட்டத்தில் பனங்கட்டிக்கொட்டு என்னும் கிராமத்தில் அருள்வாசகம் தம்பதிகளின் முன்றாவது புத்திரியாகப் பிறந்தாள் மகிழினி. இவளுக்கு இரண்டு அண்ணன்மாடும் ஒரு தம்பியும் ஒரு தங்கையும் உண்டு. அவர்களில் இவளுடைய இரண்டாவது அண்ணன் இயக்கத்தில் இணைந்துகொண்டார். இவள் தன் அம்மம்மாவுடன் வளர்ந்து வரலானாள். தந்தை சகவீன முற்று இறந்தபின், 1990 இன் நடுப்பகுதியில் இயக்கத்தில் தன்னை முற்றுமுழுதாக இணைத்துக் கொண்டாள். மணலாற்றுக் காட்டில் பத்தாவது பயிற்சிப் பாசறையில் பயிற்சி எடுத்தாள். பயிற்சிப் பாசறையில் மிகவும் திறமையுடன் செயற்பட்டு சக

தோழிகளின் மனதைக் கவர்ந்தாள்.

பயிற்சி முடிந்து வெளியே வந்த பின் கோட்டை முகாம் தகர்ப்பில் பங்குகொண்டு திறம்படச் செயற்பட்டாள். பின்பு பலாலியில் கட்டுவன் பகுதியில் அமைந்துள்ள சிறீலங்காப் படைகளின் காவலரண்களையும் இராணுவத்தின் செயற்பாடுகளையும் அவதானிக்கும் முகமாக, மகளிர் படைப்பிரிவிலிருந்து ஒரு பிரிவு அனுப்பப்பட்டது. அதில் அவளும் ஒருத்தியாகப் போனாள்.

லெப். மகிழினி

சகாயயமா அருள்வாசகம்
செபஸ்தியர் கோயிலடி, மன்னார்.
பிறப்பு: 1974 - 04 - 30
வீரச்சாவு: 1993 - 11 - 11

ஆகாய, கடல், வெளிச்சமரிவூம் திறம்படச் செயற்பட்டு, எல்லோராலும் திறமையாகப் பேசப்பட்டாள்.

1991 இன் நடுப்பகுதியிலே அவள் எங்கள் பிரிவில் இணைக்கப்பட்டாள். இதன் பின்பே அவளின் குணங்கள் எனக்கு முற்றுமுழுதாகத் தெரியவந்தது.

அவளை எல்லோரும் 'பவள்' என்றும், 'செயின் புளொக்' என்

வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு தேவையற்றதொன்று

— சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா

வடக்கு கிழக்கு இணைப்பு தேவையற்றதொன்று. இந்த இணைப்பை எமது கட்சி எப்போதும் எதிர்த்து வந்துள்ளது. இவ்வாறு, இணைப்பு குறித்து கருத்துத் தெரிவித்த சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சித் தலைவி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா குறிப்பிட்டார்.

இதுகுறித்து அவர் மேலும் கருத்துத் தெரிவிக்கையில், வட - கிழக்கு இணைப்பு அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பு என்பவற்றைப் பற்றி தமிழர், முஸ்லீம், சிங்களவர் ஆகிய முத்தரப்பினரதும் அபிப்பிராயத்துக்கு இணங்கவே செயற்பட வேண்டும் என்றார்.

இணைப்புக்குறித்து கருத்துத் தெரிவித்த சிறீலங்கா விகாராதிபதி மாதலுவாவே லோகித்த தேரோ, "வடக்கு - கிழக்கை ஒன்றிணைப்பது சட்டவிரோதமானது. இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தில் வடக்கு - கிழக்கை இணைப்பது

றும் செல்லமாக அழைப்பார்கள். அவளின் தோற்றமும் நடையும் பார்ப்போர் எல்லோரையும் சிரிப்புக்குள்ளாக்கும். யாராவது வேண்டுமென்றே 'பவள்' என்று கூப்பிட்டால், ஒன்றும் கூறாமல் சிரித்துவிட்டு சென்றுவிடுவாள்.

எங்கள் முகாமில் எங்களுக்கு கடுமையான பயிற்சி தரப்பட்டது. இவளுக்கு மழைக்காலங்களிலும், குளிர் காலங்களிலும் இழுப்பு வருவதுண்டு. அதனை அறிந்த பொறுப்பாளர் அவளை, "நீ இனி பயிற்சிக்கு வரவேண்டாம்" எனக்கூறியபோதும், அவள் கேட்கமாட்டாள். "பயிற்சி எடுத்தால் வேளைக்கு இழுப்பு மாறிவிடும்" என்று கூறுவாள்.

ஒருநாள் நான் மகிழினியைப் பார்த்து, "உன் அண்ணன் இயக்கத்திலிருந்து விலகிவிட்டாராம்" எனக் கூறினேன். தமையன் விலகிய செய்தியைக் கேட்டவுள், "நான் இனி அண்ணனுடன் கதைக்க மாட்டேன்" எனக் கூறினாள். "ஏன்?" என்று கேட்டதற்கு, "நினைச்ச நேரம் இயக்கத்துக்கு வாறதுக்கும் நினைச்ச நேரம் விலகுறதுக்கும் இயக்கத்தை என்னென்று நினைச்சார்" எனக் கூறியவளின் பார்வையிலே அவளின் மனவுறுதியையும், இயக்கத்தில் அவள் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தையும் எல்லோரும் புரிந்துகொண்டோம்.

எங்கள் முகாமில் மகிழினியின் சமையல்முறை என்றால் எல்லோருக்கும் சந்தோசம். காரணம் அவள் தேநீர் தயாரித்தால் நாங்கள் எல்லோரும் இரண்டு கோப்பை தேநீர் குடிப்போம். அவ்வளவு சுவையாக இருக்கும். நாங்கள் சமைக்கும்போது கறிக்கு உப்பு பார்ப்பது, புளி விடுவது எல்லாம் அவள்தான். அத்துடன் எமக்கு ஏதாவது நல்ல சாப்பாடுகள் வந்தால், அதை எல்லோருக்கும் சமமாகப் பங்கிட்டு பகிர்ந்து கொடுப்பதற்கு நிகர் அவளேதான். தான் உண்ணாவிட்டாலும் மற்றவர்களுக்கு உண்ணக் கிடக்க வேண்டும் என்ற மனம் படைத்தவள் மகிழினி.

ஒருமுறை, எங்கள் பிரிவைப் பதுங்கு குழி வெட்டும்படி கூறினார்கள். அப்போது "நான் சைற் எடுக்கிறேன்" என்று கூறி மிகவும் நன்றாக, சுத்தமாக கோடரியால் பக்கத்தை எடுத்தாள். எந்தவொரு வேலையையும் கடமை உணர்வோடு மிகவும் சுத்தமாகச் செய்ய வேண்டும் என நினைப்பவள் மகிழினி. பத்து அடி ஆழம்வரை பதுங்கு குழி வெட்டிவிட்டோம். எங்கள் பொறுப்பாளர் இன்னும் இரண்டு அடி

ஆழம்வரை வெட்டும்படி கூறினார். அப்போது மகிழினி "நான் இனி கீழ் இறங்கமாட்டேன். மேலே நின்று மண் இழுக்கிறேன்" என்று கூறியவள், திடீரென்று பதுங்கு குழிக்குள் விழுந்துவிட்டாள். விழுந்தவள் ஏற முடியாமல் தத்தளித்த காட்சியை இன்று நினைத்தாலும் சிரிப்பாய் வருகிறது.

எங்கள் பிள்ளைகளில் யாராவது ஒரு பிள்ளைக்கு சகவீனமென்றால், ஒரு தாயின் உணர்வோடு இரவு பகலென்று சிரமத்தைப் பாராது மருந்துகள் கொடுப்பதில் இருந்து உணவு கொடுத்து உடைத்துவைத்துக் கொடுப்பதுவரை மனச்சலிப்பின்றி செய்து முடிப்பாள்.

எங்கள் முகாமில் ஓர்நாள் ஒரு தோழியின் பிறந்தநாள். நாமெல்லோரும் குழுமி இருந்தோம். அப்போது பொறுப்பாளர் வந்து "மகிழினியைக் காணவில்லை. எங்கே?" என்று கேட்டார். வெளியிலிருந்து, "இங்கே நிற்கிறேன்" என்று குரலைக் கேட்டு எல்லோரும் திரும்பிப் பார்த்தோம். துப்பாக்கியுடனும் மேலதிக ரவைக்கூடு வைக்கும் உறையுடனும் நின்ற அவளைப் பார்த்த அனைவருக்கும் அவளின் கடமை உணர்வினை நினைக்க நெஞ்சம் புல்லரித்தது. நாமோ, "இந்த இடத்தில் ஆயி வருவானா?" என்ற அசட்டுத்துணைவிடல் இருந்தோம்.

அவள் கூறினாள், "எதிரி என்பவன் எப்போதும் எந்தக் கணமும் எங்களைத் தாக்கி அழிக்கலாம். நாம் பகல் இரவென்று அசட்டையாக இருக்கக் கூடாது. அது எமக்கு அழிவையே ஏற்படுத்தும்" எனச் சிறு பிரசங்கமே செய்தாள்.

பாடசாலையில் நான்காம் வகுப்பு வரை கல்வி பயின்ற இவள் எமது பிரிவுக்கு வந்து புத்தகங்கள் படிப்பதிலும், செய்தித்தாள்கள் படிப்பதிலும் தன் உலக அனுபவங்களை வளர்த்துக் கொண்டாள். இவளிடம் ஒரு சிறப்புத் தன்மை என்னவெனில், ஏதாவது ஒரு புத்தகத்தைப் படித்தால், அதை அப்படியே ஒரு வரியும் விடாமல் ஒப்புவிப்பாள்.

தோழி! உன்னைப் பற்றி வரலாறு எழுதும்படி நீ தோழி துளசிராவிடம் கூறினாய். ஆனால், இன்று துளசிராவுக்கே நாம் வரலாறு எழுதுகின்றோம். இதுதான் எமது போராட்டம். விடியும்வரை இது தொடரும். ■

- கிருஸ்ணா -

வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு சட்டரீதியானதல்ல. இது தொடர்பாக சட்டரீதியான வாக்கெடுப்பு நடத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. பாராளுமன்றத்தில் முன்றில் இரண்டு வாக்குப்பலம், இணைப்பை நிராகரிப்பதற்கு போதுமானது என்று குறிப்பிட்டார் மக்கள் ஐக்கிய முன்னணித் தலைவர் தினேஸ் குணவர்த்தனா. ■

சந்தேக நபர் விடுமுறையில் தனது ஊரில் வந்து நின்றபோது பொலிஸ் காண்ஸ்டபிள் ஒருவரின் துப்பாக்கியைத் திருடியதாக குற்றஞ் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. ■

பொலநறுவையில் காணாமல்போன ரி-56 இராணுவத்திடமிருந்து மீட்பு

பொலநறுவைப் பொலிஸ் நிலையத்திலிருந்து காணாமல் போன ரி -56 துப்பாக்கி கொத் மலை இராணுவ முகாம் சிப்பாயிடமிருந்து மீட்கப்பட்டுள்ளது. இவரும் இவருக்கு உடைந்தையாக இருந்தவர் எனக்கூறப்படும் பொதுமகன் ஒருவரும் சிறீலங்